

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 372/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Каличанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 480/17 од 23.11.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кжн 2/18 од 31.01.2018. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Каличанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 480/17 од 23.11.2017. године и Вишег суда у Прокупљу Кжн 2/18 од 31.01.2018. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу 2К 480/17 од 23.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 08.09.2017. године до 23.11.2017. године. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала 2.000,00 динара, а Основном јавном тужилаштву у Прокупљу, на име трошкова поступка износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, према окривљеном АА, изречена је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара, која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне, с тим да се време проведено у установи за лечење, урачунава у казну затвора.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кжн 2/18 од 31.01.2018. године, одбијене су као неосноване жалба Основног јавног тужиоца у Прокупљу и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Каличанина, а пресуда Основног суда у Прокупљу 2К 480/17 од 23.11.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Каличанин, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8), 438. став 2. тачка 1), 439. тачка 3) и 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Каличанин, у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају није у потпуности решен предмет оптужбе и да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП. У вези тога, бранилац указује да је исказ оштећене ББ, у погледу одлучних чињеница које се тичу угрожавања телесног интегритета оштећене и вршења насиља над оштећеном, у супротности са наводима оптужног предлога и изреке правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд најпре из списка предмета утврђује да је окривљени АА изреком побијане првостепене пресуде Основног суда у Прокупљу 2К 480/17 од 23.11.2017. године, која је у потпуности потврђена побијаном другостепеном пресудом, оглашен кривим за идентичан чињенични опис и правну квалификацију како му је то и стављено на терет оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Прокупљу Кт 732/17 од 05.10.2017. године, а који оптужни предлог је поднет само против овог окривљеног због извршења једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, а како у конкретном случају у односу на окривљеног АА, између изреке побијане првостепене пресуде и оптужбе, постоји потпуни идентитет у чињеничном и правном погледу, по свим тачкама оптужбе, то се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Каличанина, истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

При чему, наводи захтева којима бранилац врши сопствену анализу и оцену исказа оштећене, закључујући да је поменути исказ у погледу одлучних чињеница у супротности са наводима оптужног акта - по налажењу овог суда, не

утичу на постојање повреде закона у смислу члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, већ се истима оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, а што није законски разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек. Такође су у односу на исту повреду закона, без утицаја и наводи захтева, да се због тога што је другостепени суд пропустио да одлучи о свим жалбеним наводима, „по принципу аналогије“ има сматрати да је и у том смислу предмет оптужбе недовољно решен – јер се изнетим наводима, по налажењу овог суда, указује на повреду члана 460. став 1. ЗКП, а што није разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљених указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац истиче да су побијане пресуде донете и уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се исте заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати. У вези са истакнутом повредом закона, бранилац наводи да суд није могао да заснује правноснажну пресуду на налазу и мишљењу судског вештака неуропсихијатра др Росице Пешић од 27.09.2017. године, будући да се закључак поменутог вештака, у вези предлога за изрицање мере безбедности обавезно лечење алкохоличара, заснива на чињеници раније осуђиваности окривљеног за истоветна кривична дела, а не на чињеници зависности окривљеног од алкохола, што према наводима захтева, није у домену процене вештака психијатра, нити је у складу са задатком из наредбе за вештачење, због чега бранилац сматра да је реч о незаконитом доказу.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, из разлога што поменути доказ, нити сам по себи, нити према начину прибављања, није у супротности са одредбама ЗКП. Наиме, психијатријско вештачење окривљеног, у свему је извршено у складу са одредбама члана 113-120 ЗКП и 131-132 ЗКП које регулишу предузимање ове доказне радње, због чега поменути налаз и мишљење судског вештака представља доказ на коме се побијане пресуде могу заснивати. Притом, наводи захтева којима се оспоравају закључци поменутог вештака, у погледу потребе изрицања мере безбедности окривљеног, по налажењу овог суда, без утицаја су на постојање повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с обзиром да се истима задире у домен чињеничног стања, а што није законски разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац истиче да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка учинио повреду закона из члана 441. Став 4. ЗКП, на тај начин што је окривљеног обавезао да плати трошкове поступка Основном јавном тужилаштву у Прокупљу, као и трошкове паушалног износа,

док је пропустио да у том погледу одлучи о награди и нужним издацима браниоца окривљеног, сагласно члану 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Каличанин, захтев за заштиту законитости у наведеном делу који се односи на истакнуту повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП поднео на штету окривљеног, а не у његову корист сходно члану 483. ЗКП (с обзиром да је бранилац захтевао да суд окривљеног обавезе да поред досуђених трошкова, плати још и трошкове браниоца) - то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен.

Поред тога, захтевом за заштиту законитости се указује да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али како се у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због кога бранилац сматра да је побијаним пресудама учињена наведена повреда закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу, испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљеног у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио у делу у којем је захтев одбио као неоснован, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са члана 483. ЗКП у делу у коме је захтев одбацио, јер је поднет на штету окривљеног, и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. ЗКП у делу у коме је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.